EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 24.9.2010
KOM(2010) 498 lopullinen

2010/0256 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o …/…,

unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä

PERUSTELUT

1. ASETUKSEN YHDENMUKAISTAMINEN EUROOPAN UNIONIN TOIMINNASTA TEHDYN SOPIMUKSEN KANSSA

Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa (SEUT) erotetaan selkeästi toisistaan toisaalta 290 artiklassa määrätty, komissiolle siirretty valta antaa muita kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyn säädöksen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia (delegoidut säädökset), ja toisaalta 291 artiklassa määrätty, komissiolle siirretty valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä.

Delegoitujen säädösten kohdalla lainsäätäjä siirtää komissiolle vallan hyväksyä lainsäädäntötyyppisiä toimenpiteitä. Täytäntöönpanosäädösten kohdalla tilanne on hyvin erilainen. Itse asiassa jäsenvaltiot vastaavat oikeudellisesti velvoittavien Euroopan unionin säädösten täytäntöönpanosta. Kuitenkin silloin kun säädöksen soveltaminen edellyttää yhdenmukaista täytäntöönpanoa, komission tehtävänä on antaa säädökset.

Asetuksen (EY) N:o 247/2006 yhdenmukaistaminen perussopimuksen uusien sääntöjen kanssa perustuu siihen, että ne säännökset, jotka komissio on antanut mainitun säädöksen nojalla (neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä annettu asetus (EY) N:o 793/2006), luokitellaan delegoituihin säännöksiin ja täytäntöönpanosäännöksiin.

Tämän vuoksi on laadittu ehdotusluonnos asetuksen (EY) N:o 247/2006 uudelleenlaatimiseksi. Luonnoksessa lainsäätäjälle varataan toimivalta vahvistaa keskeiset osatekijät tiettyjä syrjäisimpien alueiden maataloustuotteita koskevassa erityisjärjestelmässä, jonka tavoitteena on lieventää syrjäisestä asemasta johtuvia vaikeuksia (’Posei-järjestelmä’). Lainsäätäjä määrittää järjestelmän yleiset suuntaviivat ja periaatteet. Näin ollen lainsäätäjä määrittää tällä erityisjärjestelmällä käyttöönotettujen toimenpiteiden tavoitteet sekä periaatteet, jotka koskevat ohjelmatyötä sekä yhteensopivuutta ja johdonmukaisuutta unionin muiden politiikkojen kanssa. Samoin lainsäätäjä vahvistaa todistusjärjestelmän luomista sekä seuraamusten, vähennysten ja poissulkemisten soveltamista koskevat periaatteet. Lainsäätäjä myös vahvistaa graafisen Posei-tunnuksen.

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti lainsäätäjä antaa komission tehtäväksi täydentää tai muuttaa tiettyjä, muita kuin keskeisiä osia. Komission antamalla delegoidulla säädöksellä voidaan siis vahvistaa täydentäviä osatekijöitä, jotka ovat tarpeen lainsäätäjän määrittämän järjestelmän moitteettoman toiminnan kannalta. Näin ollen komissio vahvistaa delegoidulla säädöksellä edellytykset, joilla toimijat kirjataan todistusrekisteriin, ja, jos se on tarpeen taloudellisen tilanteen kannalta, se määrää vakuuden todistusten myöntämiseksi (11 artiklan 2 kohta). Lisäksi lainsäätäjä siirtää komissiolle vallan hyväksyä toimenpiteitä, jotka koskevat ohjelmien muutosten hyväksymismenettelyä (6 artiklan 3 kohta), jalostusedellytyksiä (13 artiklan 6 kohta), tukimäärien vahvistamisedellytyksiä (18 artiklan 4 kohta, 23 artiklan 3 kohta ja 29 artiklan 4 kohta), edellytyksiä saada vapautus tuontitullista (26 artiklan 2 kohta), graafisen tunnuksen käyttöoikeutta koskevia edellytyksiä (20 artiklan 3 kohta) ja seuraamuksia (17 artiklan 2 kohta).

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisesti jäsenvaltiot vastaavat lainsäätäjän vahvistaman järjestelmän täytäntöönpanosta. Vaikuttaa kuitenkin tarpeelliselta varmistaa Posei-järjestelmän yhdenmukainen täytäntöönpano jäsenvaltioissa, jotta vältetään kilpailun vääristyminen ja toimijoiden välinen syrjintä. Sen vuoksi lainsäätäjä siirtää perussopimuksen 291 artiklan 2 kohdan mukaisesti komissiolle täytäntöönpanovallan eritoten, kun kyseessä ovat yhdenmukaiset edellytykset, joiden mukaisesti erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvat tuotteet saapuvat syrjäisimmille alueille, lähtevät niiltä ja ovat niillä liikkeessä (11 artiklan 3 kohta, 13 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta, 13 artiklan 3 kohta, 26 artiklan 1 kohta ja 28 artiklan 2 kohta), ohjelmien yhdenmukaiset täytäntöönpanoedellytykset (6 artiklan 2 kohta, 18 artiklan 3 kohta, 20 artiklan 4 kohta ja 29 artiklan 3 kohta) sekä yleinen valvontakehys, jota jäsenvaltioiden on sovellettava (7 artikla, 12 artiklan 2 kohta ja 17 artiklan 1 kohta).

2. SISÄLTÖMUUTOKSET

Neuvoston asetus (EY) N:o 247/2006 unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä annettiin 30. tammikuuta 2006, jonka jälkeen sitä on muutettu useaan otteeseen. Tämän vuoksi ehdotetaan, että asetus laadittaisiin selkeyden vuoksi uudelleen.

Koska yhteisön lainsäädäntö on kehittynyt ja nykyisen asetuksen käytännön soveltamisesta on saatu kokemusta sen hyväksymisen jälkeen, tiettyjä säännöksiä on lisäksi muutettava ja lakitekstin rakennettava muokattava, jotta säädös vastaisi paremmin Posei-maatalousjärjestelmän käytännön tilannetta.

Uudessa järjestelmässä mainitaan myös selkeämmin järjestelmän päätavoitteet, ja syrjäisimmillä alueilla maatalouden hyväksi toteutettavien erityistoimenpiteiden onkin edistettävä näitä tavoitteita (2 artikla).

Uusi rakenne korostaa syrjäisestä sijainnista ja saaristoluonteesta johtuvia erityisiä valinnaisia toimenpiteitä koskevien ohjelmien (Posei-ohjelmat) keskeistä asemaa. Vastedes kyseiset ohjelmat määritellään soveltuvimmalla maantieteellisellä tasolla kullekin syrjäisimmälle alueelle ja asianomaiset jäsenvaltiot koordinoivat niitä. Näihin ohjelmiin sisällytetään kaksi Posein keskeistä osaa eli erityinen hankintajärjestelmä ja paikallistuotantoa edistävät erityistoimenpiteet (3 artikla).

Lisäksi asetukseen tehdään joitakin vähäisiä muutoksia:

(1) Ohjelmien ja ohjelmamuutosten toimittamista komissiolle ja komission hyväksynnän saamista niille koskevaa menettelyä on tarkennettu, jotta se vastaisi johdonmukaisemmin nykyistä käytäntöä sekä tarvetta joustavoittaa ja tehostaa ohjelmien mukauttamista niihin todellisiin vaatimuksiin, joita liittyy maatalouteen ja välttämättömien maataloustuotteiden toimittamiseen syrjäisimmille alueille (6 artikla).

(2) Asetuksen 10 artiklassa tarkennetaan, että erityistä hankintajärjestelmää kullekin alueelle luotaessa lähtökohtana on pidettävä paikallista maataloustuotantoa, jonka kehittymistä ei saa rajoittaa myöntämällä liian korkeita hankintatukia tuotteisiin, joita tuotetaan myös paikallisesti. Tätä säännöstä pidetään tarpeellisena, jotta Posei-järjestelmän kahdesta välineestä saataisiin varmasti yhteensopivat.

(3) Tähän saakka mahdollisuus jälleenlähettää etua palauttamatta tuotteet, jotka on jalostettu erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvista perustuotteista paikallisesti, on rajoittunut Azoreilta Madeiralle tai päinvastoin sekä Madeiralta Kanariansaarille tai päinvastoin lähetettyihin tuotteisiin. Nyt mahdollisuus ulotetaan myös Ranskan merentakaisiin departementteihin (13 artiklan 2 kohdan e alakohta).

(4) Moitteettoman varainhoidon varmistamiseksi jäsenvaltioiden on esitettävä ohjelmissaan luettelo niistä tuista, jotka ovat suoria (18 artiklan 2 kohdan d alakohta).

(5) Lisäksi on hyödyllistä osoittaa, miten paikallista maataloustuotantoa edistävien toimenpiteiden tukimäärä määritellään, mitä ei aiemmin tehty perussäädöksessä (18 artiklan 2 kohdan e ja f alakohta).

(6) Jokaisen valitun kansallisen ohjelman rahoitusosuus on lisäksi sama kuin varainhoitovuodelle 2011 ja sen jälkeisille vuosille vahvistettu osuus. Erityisen hankintajärjestelmän rahoituksen enimmäismäärää on sitä vastoin nostettu Ranskan ja Portugalin osalta 20 prosenttia (29 artiklan 3 kohta). Tämä juontaa juurensa päätelmistä, jotka esitettiin vuoden 2006 Posei-uudistuksen vaikutuksia koskeneessa ensimmäisessä, Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuonna 2010 osoitetussa kertomuksessa.

Asetuksella ei ole vaikutusta rahoituslähteisiin eikä unionin tuen intensiteettiin.

2010/0256 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o …/…,

annettu…

unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan ensimmäisen kohdan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen[1],

sen jälkeen, kun ehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[2],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[3],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä[4],

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Maatalousalan erityistoimenpiteet, joilla pyritään ratkaisemaan perussopimuksen 349 artiklassa tarkoitettujen unionin syrjäisimpien alueiden poikkeuksellisesta tilanteesta johtuvat vaikeudet, vahvistetaan unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä 30 päivänä tammikuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 247/2006[5]. Nämä toimenpiteet konkretisoituvat kunkin alueen tukiohjelmina, jotka ovat keskeinen väline maataloustuotteiden toimittamisessa näille alueille. Tarpeellisiksi osoittautuneiden muutosten ja Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi on tarpeen kumota asetus (EY) N:o 247/2006 ja korvata se uudella tekstillä.

(2) Olisi täsmennettävä keskeiset tavoitteet, joiden toteutumista unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavalla järjestelmällä edistetään.

---

1 EUVL C […], […], s. […].
2 EUVL C […], […], s. […].
3 EUVL C […], […], s. […].
4 EUVL C […], […], s. […].
5 EUVL L 42, 14.2.2006, s. 1.

(3) Olisi täsmennettävä syrjäisestä sijainnista ja saaristoluonteesta johtuvia erityisiä valinnaisia toimenpiteitä koskevien ohjelmien, jäljempänä ’Posei-ohjelmat’, sisältö. Asianomaisten jäsenvaltioiden olisi toissijaisuusperiaatetta soveltaen laadittava kyseiset ohjelmat soveltuvimmalla maantieteellisellä tasolla ja toimitettava ne komissiolle arvioitaviksi.

(4) Jotta unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavan järjestelmän tavoitteet toteutuisivat paremmin, Posei-ohjelmiin olisi sisällytettävä toimenpiteitä, joilla taataan maataloustuotteiden hankinta sekä paikallisen maataloustuotannon säilyttäminen ja kehittäminen. On syytä yhdenmukaistaa kyseisten alueiden ohjelmatyön tasoa sekä soveltaa järjestelmällisesti komission ja jäsenvaltioiden väliseen kumppanuuteen perustuvaa lähestymistapaa.

(5) Ottaen huomioon, että syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavan järjestelmän ohjelmatyö perustuu toissijaisuusperiaatteeseen ja joustavuuteen, jäsenvaltioiden nimeämät viranomaiset voivat ehdottaa ohjelmaan muutoksia, jotta ohjelma voitaisiin mukauttaa syrjäisimpien alueiden todelliseen tilanteeseen. Menettely ohjelmien muuttamiseksi olisi samassa hengessä sopeutettava siihen, miten merkityksellinen kukin muutostyyppi on.

(6) On aiheellista ottaa käyttöön erityinen hankintajärjestelmä, jotta varmistetaan välttämättömien maataloustuotteiden toimittaminen syrjäisimmille alueille ja vähennetään näiden alueiden syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvia lisäkustannuksia. Kuljetuskustannukset ovat syrjäisimmillä alueilla korkeat, sillä kyseisten alueiden maantieteellinen sijainti on poikkeuksellinen verrattuna ihmisravinnoksi, jalostukseen tai maatalouden tuotantopanoksina käytettävien välttämättömien tuotteiden hankintalähteisiin. Tämän lisäksi muut syrjäisimpien alueiden asemaan liittyvät objektiiviset tekijät, erityisesti saaristoluonne ja maatalousmaan vähäisyys, aiheuttavat toimijoille ja tuottajille syrjäisimmillä alueilla lisärajoitteita, jotka haittaavat vakavasti heidän toimintaansa. Näitä haittoja voidaan vähentää alentamalla mainittujen välttämättömien tuotteiden hintoja.

(7) Sen estämättä, mitä perussopimuksen 28 artiklassa määrätään, eräiden maataloustuotteiden kolmansista maista tuleva tuonti olisi tätä tarkoitusta varten vapautettava sovellettavista tuontitulleista. Jotta voitaisiin ottaa huomioon kyseisten tuotteiden alkuperä ja niille unionin lainsäädännön säännöksillä tunnustettu tullikohtelu, suoraan tuotaviksi tuotteiksi olisi katsottava erityisen hankintajärjestelmän etujen myöntämistarkoituksessa myös tuotteet, jotka ovat olleet unionin tullialueella sisäisessä jalostuksessa tai tullivarastossa.

(8) Jotta hintojen alentamista syrjäisimmillä alueilla sekä syrjäisimpien alueiden asemasta johtuvien lisäkustannusten vähentämistä koskeva tavoite saavutettaisiin tehokkaasti ja samalla säilytettäisiin unionin tuotteiden kilpailukyky, unionin tuotteiden hankintaan syrjäisimmillä alueilla olisi myönnettävä tukia. Näissä tuissa olisi otettava huomioon syrjäisimmille alueille suuntautuvien kuljetusten lisäkustannukset ja hinnat kolmansiin maihin suuntautuvassa viennissä sekä maatalouden tuotantopanosten tai jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden osalta muut syrjäisimpien alueiden asemasta, eritoten saaristoluonteesta ja maatalousmaan vähäisyydestä, johtuvat lisäkustannukset.

(9) Jotta vältettäisiin syrjäisimpien alueiden loppukäyttäjiä vahingoittava keinottelu, olisi täsmennettävä, että erityiseen hankintajärjestelmään voidaan ottaa ainoastaan virheettömiä, aitoja ja myyntikelpoisia tuotteita.

(10) Olisi säädettävä järjestelmän toimintasäännöistä, erityisesti toimijarekisterin luomisesta ja todistusjärjestelmästä, jossa otetaan mallia maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007[6] 130 ja 161 artiklassa tarkoitetuista todistuksista.

(11) Erityisen hankintajärjestelmän alaisten toimien seuranta edellyttää, että asianomaisille tuotteille tehdään hallinnollisia tarkastuksia, kun ne tuodaan tai toimitetaan syrjäisimmille alueille ja kun ne viedään tai lähetetään kyseisiltä alueilta. Kyseisen järjestelmän tavoitteiden saavuttamiseksi erityisen hankintajärjestelmän taloudellisten hyötyjen olisi lisäksi alennettava tuotantokustannuksia, ja niiden olisi siirryttävä loppukuluttajalle alhaisempina kuluttajahintoina. Tästä syystä niiden myöntämisen perusteena olisi käytettävä sitä, että tuesta saatava hyöty tosiasiassa siirtyy eteenpäin. Lisäksi olisi otettava käyttöön tarvittavat valvontatoimenpiteet.

(12) Koska erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvat määrät rajoittuvat syrjäisimpien alueiden hankintatarpeisiin, järjestelmä ei haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Erityisestä hankintajärjestelmästä aiheutuvat taloudelliset edut eivät myöskään saisi vääristää kyseisillä tuotteilla käytävää kauppaa. Tästä syystä näiden tuotteiden lähettäminen tai vienti syrjäisimmiltä alueilta olisi kiellettävä. Kyseisten tuotteiden lähettäminen tai vienti olisi kuitenkin sallittava, jos erityisestä hankintajärjestelmästä aiheutuva taloudellinen etu palautetaan.

(13) Jalostettujen tuotteiden kauppa syrjäisimpien alueiden välillä olisi sallittava, jotta ne voisivat käydä kauppaa keskenään. Lisäksi olisi otettava huomioon syrjäisimpien alueiden kauppavirrat alueellisessa kaupassa sekä perinteinen vienti ja lähetykset muualle unioniin tai kolmansiin maihin ja sen vuoksi sallittava perinteisiä kauppavirtoja vastaavien jalostettujen tuotteiden vienti kaikilta näiltä alueilta. Selkeyden vuoksi on syytä täsmentää viitekausi kyseisten perinteisesti vietyjen tai lähetettyjen määrien määrittelemiseksi.

(14) Asianmukaisia toimenpiteitä olisi kuitenkin toteutettava, jotta sokerinjalostusalan tarpeellinen rakenneuudistus Azoreilla voitaisiin toteuttaa. Näissä toimenpiteissä olisi otettava huomioon, että Azorien sokerialan elinkelpoisuus edellyttää tietynlaajuisen tuotanto- ja jalostustoiminnan varmistamista. Näin ollen olisi poikkeuksellisesti edelleen sallittava, että sokerin lähetykset Azoreilta muualle unioniin ylittävät perinteiset kauppavirrat rajoitetun viiden vuoden ajan edellyttäen, että vuosittaisia enimmäismääriä vähennetään asteittain. Koska määrät, jotka voidaan jälleenlähettää, ovat suhteellisia ja rajoittuvat siihen, mikä on välttämätöntä paikallisen sokerintuotannon ja -jalostuksen elinkelpoisuudelle, väliaikainen sokerin lähettäminen Azoreilta ei haittaa unionin sisämarkkinoita.

---

[6] EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

(15) Azorien, Madeiran ja Kanariansaarten kiintiön ulkopuolisen sokerin hankinnassa olisi edelleen sovellettava tuontitullivapautusjärjestelmää. Azorien olisi myös saatava vapautus raa'an ruokosokerin tuontitulleista arvioidun hankintataseensa rajoissa.

(16) Kanariansaarilla hankintaan on tähän asti sovellettu erityistä hankintajärjestelmää CN-koodiin 1901 90 99 kuuluvaa kasvirasvaa sisältävän, teolliseen jalostukseen tarkoitetun rasvattoman maitojauheen osalta. Kyseisen tuotteen hankinta olisi edelleen sallittava, sillä siitä on tullut perinteinen osa paikallista ruokavaliota.

(17) Koska riisi on Réunionilla peruselintarvike, jota ei tuoteta riittävästi kattamaan pakolliset tarpeet, kyseinen tuote olisi Réunionilla edelleen vapautettava kaikissa tuontitulleista.

(18) Syrjäisimpien alueiden paikallistuotannon hyväksi toteutettavaa unionin politiikkaa on sovellettu moniin tuotteisiin ja sitä on toteutettu monin toimenpitein, joilla edistetään näiden tuotteiden tuotantoa, kaupan pitämistä ja jalostusta. Toimenpiteet ovat osoittautuneet tehokkaiksi, ja niiden avulla on pystytty varmistamaan maataloustoiminnan jatkaminen ja kehittäminen. Unionin on jatkossakin myönnettävä tukea kyseiseen tuotantoon, jolla on keskeinen merkitys syrjäisimpien alueiden ympäristölliselle, sosiaaliselle ja taloudelliselle tasapainolle. Esimerkiksi maaseudun kehittämisen alalta saatu kokemus on osoittanut, että paikallisten viranomaisten kanssa harjoitettava tiiviimpi kumppanuus voi auttaa käsittelemään kyseisten alueiden erityisongelmia entistä kohdennetummalla tavalla. Näin ollen on syytä jatkaa paikallistuotannon tukemista Posei-ohjelmin.

(19) Syrjäisimpien alueiden tuotteiden kaupanpitämisen tukemiseksi olisi otettava käyttöön tuki, joka on suunnattu kyseisten tuotteiden pitämiseen kaupan tuotantoalueen ulkopuolella.

(20) Olisi vahvistettava, mitkä vähimmäisseikat Posei-ohjelmissa on esitettävä paikallista maataloustuotantoa edistävistä toimenpiteistä, erityisesti tilanteen kuvaus, ehdotettu strategia, tavoitteet ja toimenpiteet. Olisi myös tarkennettava periaatteet näiden toimenpiteiden johdonmukaisuudesta unionin muiden politiikkojen kanssa, jotta vältettäisiin kaikki tukien ristiriitaisuudet ja päällekkäisyydet.

(21) Posei-ohjelman täytäntöönpanoa varten ohjelma voi myös sisältää toimenpiteitä, joilla rahoitetaan tutkimuksia, esittelyhankkeita, koulutusta ja teknistä apua.

(22) Syrjäisimpien alueiden maataloustuottajia olisi kannustettava toimittamaan laatutuotteita ja näiden laatutuotteiden kaupan pitämistä olisi edistettävä. Unionin käyttöön ottaman graafisen tunnuksen käyttö voisi olla tässä hyödyksi.

(23) Joidenkin syrjäisimmillä alueilla sijaitsevien maatilojen tai jalostusta ja kaupan pitämistä harjoittavien yritysten rakenteet ovat selkeästi riittämättömät, ja ne kärsivät erityisongelmista. Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005[7] 26 artiklan 2 kohdassa ja 28 artiklan 2 kohdassa säädetään sen vuoksi tietyntyyppisten investointien suotuisammista tukimääristä syrjäisimmillä alueilla.

---

[7] EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

(24) Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 27 artiklan 1 kohdassa rajataan syrjäisimmät alueet mainitun asetuksen 20 artiklan b kohdan ii alakohdassa säädetyn, metsätaloustuen myöntämistä koskevan kiellon ulkopuolelle.

(25) Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan 4 kohdassa ja liitteessä I määritetään maatalouden ympäristötukien vuotuiset enimmäismäärät. Jotta huomioon voitaisiin ottaa Azorien tiettyjen hyvin herkkien laidunalueiden erityiset ympäristöolot sekä säilyttää maiseman ja maatalousmaan perinteiset ominaispiirteet, erityisesti Madeiran pengerviljelmät, olisi säädettävä mahdollisuudesta korottaa nämä määrät tietyissä määritellyissä toimenpiteissä enintään kaksinkertaisiksi.

(26) Komission pysyvään käytäntöön, jonka mukaan valtiontukia ei saa myöntää toimintatukina perussopimuksen liitteeseen I kuuluvien maataloustuotteiden tuotantoon, jalostukseen tai kaupan pitämiseen, voidaan myöntää poikkeus, jotta voidaan lieventää syrjäisimpien alueiden maataloustuotannon erityisrajoitteita, jotka aiheutuvat syrjäisimpien alueiden asemasta, erityisesti syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta, maatalousmaan vähäisyydestä, pinnanmuodostuksesta, ilmastosta ja taloudellisesta riippuvuudesta vähäisestä määrästä tuotteita.

(27) Syrjäisimpien alueiden maataloustuotannon kasvinsuojelutilanne kärsii erityisistä ilmasto-oloista sekä kyseessä olevilla alueilla tähän asti käytettyjen torjuntamenetelmien riittämättömyydestä. Siksi olisi otettava käyttöön myös biologisia menetelmiä käyttäviä haitallisten organismien torjuntaohjelmia ja täsmennettävä unionin rahoitusosuus näiden ohjelmien toteutuksessa.

(28) Viininviljely on yleisin viljelymuoto Madeiralla ja Kanariansaarilla ja erittäin tärkeä Azorien alueille, joten sen jatkuminen on taloudellisista ja ympäristösyistä välttämätöntä. Asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädettyjä luopumispalkkioita tai markkinoiden sääntelymekanismeja ei tuotannon tukemiseksi kyseisillä alueilla pitäisi soveltaa lukuun ottamatta erityistä tislaustoimenpidettä, jota olisi voitava soveltaa Kanariansaarilla laatuongelmista aiheutuvien poikkeuksellisten markkinahäiriöiden ilmaantuessa. Lisäksi tekniset ja sosioekonomiset ongelmat ovat estäneet sen, että kaikilla niillä Madeiran ja Azorien viljelyaloilla, joille on istutettu asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 kiellettyjä hybridiviiniköynnöslajikkeita, olisi siirrytty käyttämään toisia lajikkeita määräajan kuluessa. Näillä viljelmillä tuotettu viini on tarkoitettu yksinomaan paikalliseen perinteiseen kulutukseen.

(29) Maitoalan uudelleenjärjestelyä ei ole vielä saatettu päätökseen Azoreilla. Ottaen huomioon Azorien suuri riippuvuus maitoalasta sekä muut haitat, jotka liittyvät alueen syrjäisimmän alueen asemaan ja vaihtoehtoisten kannattavien tuotantosuuntien puuttumiseen, on tarpeen säilyttää poikkeukset asetuksen (EY) N:o 1234/2007 tietyistä säännöksistä, jotka koskevat maito- ja maitotuoteylijäämästä perittäviä maksuja.

(30) Madeiralla ja Réunionilla lehmänmaidon tuotantoon myönnetty tuki ei ole ollut riittävä kotimaisten ja ulkomaisten hankintojen tasapainon säilyttämiseksi erityisesti siitä syystä, että alalla on huomattavia rakenteellisia vaikeuksia ja heikot valmiudet sopeutua uudenlaisiin yritysympäristöihin. Sen vuoksi on syytä edelleen sallia iskukuumennetun maidon tuotanto unionin alkuperää olevasta maitojauheesta, jotta paikallinen kulutustarve voitaisiin kattaa laajemmin. Virheettömien tietojen esittämiseksi kuluttajille olisi säädettävä velvoitteesta esittää maitojauheesta ennastetun iskukuumennetun maidon valmistustapa myyntipäällysmerkinnässä.

(31) Koska paikallista maidontuotantoa on tarpeen ylläpitää kannustavalla tavalla, on perusteltua olla soveltamatta asetusta (EY) N:o 1234/2007 Ranskan merentakaisissa departementeissa ja Madeiralla. Tämä poikkeus olisi vahvistettava Madeiralla 4 000 tonnin rajoissa.

(32) Perinteistä karjankasvatusta olisi tuettava. Merentakaisten departementtien ja Madeiran paikallisten kulutustarpeiden tyydyttämiseksi olisi vuotuisen enimmäismäärän rajoissa sallittava lihotettavaksi tarkoitettujen urospuolisten nautaeläinten tullivapaa tuonti kolmansista maista.

(33) Olisi jatkettava yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 19 päivänä tammikuuta 2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 73/2009[8] Portugalin osalta käyttöön otettua mahdollisuutta siirtää emolehmäpalkkio-oikeuksia mannermaalta Azoreille ja mukautettava kyseistä välinettä syrjäisimpien alueiden tukijärjestelmää koskeviin sääntöihin.

(34) Tupakanviljely on perinteisesti ollut hyvin tärkeässä osassa Kanariansaarilla. Taloudellisesti ajateltuna se on jalostuselinkeinona edelleen yksi alueen merkittävimmistä teollisuustuotannon aloista. Yhteiskunnalliselta näkökannalta pienviljelijöiden harjoittama tupakanviljely on hyvin työvoimavaltaista. Tämä viljelymuoto ei ole kuitenkaan tarpeeksi kannattavaa ja on vaarassa kadota. Itse asiassa tupakkaa tuotetaan nykyään pienellä viljelyalalla La Palman saarella, jossa tuotetaan sikareita käsiteollisesti. Espanjalle olisi sen vuoksi annettava lupa jatkaa unionin tukea täydentävän tuen myöntämistä tämän perinteisen viljelymuodon ja siihen perustuvan käsiteollisuuden säilyttämiseksi. Tupakkatuotteiden teollisen tuotannon ylläpitämiseksi Kanariansaarille tuotava raakatupakka ja osittain valmistettu tupakka olisi edelleen vapautettava tulleista 20 000 tonnia riivittyä raakatupakkaa vastaavan vuosittaisen tuonnin rajoissa.

(35) Tämän asetuksen täytäntöönpanon ei pitäisi vaikuttaa syrjäisimmille alueille tähän asti myönnetyn erityistuen tasoon. Jäsenvaltioilla olisi tästä syystä oltava tarvittavien toimenpiteiden toteuttamista varten käytettävissään sitä tukea vastaavat määrät, jota unioni on jo myöntänyt asetuksen (EY) N:o 247/2006 nojalla.

(36) Välttämättömien tuotteiden tarve on vuodesta 2006 lähtien kasvanut tietyillä syrjäisimmillä alueilla, erityisesti Azoreilla ja merentakaisissa departementeissa, eläinkannan kehityksen ja väestöpaineen vuoksi. Olisi siis lisättävä määrärahoja, jotka jäsenvaltiot voivat käyttää asianomaisten alueiden erityiseen hankintajärjestelmään.

(37) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän asetuksen tiettyjen, muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi. Olisi määriteltävä alat, joilla tätä säädösvaltaa voidaan harjoittaa, ja ehdot, joita säädösvallan siirtoon olisi sovellettava.

(38) Jotta varmistettaisiin Posei-järjestelmän yhdenmukainen täytäntöönpano jäsenvaltioissa sekä vältettäisiin kilpailun vääristyminen tai syrjintä toimijoiden välillä, komissiolla olisi oltava valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä perussopimuksen 291 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Sen vuoksi komissiolle olisi

[8] EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16.

kyseisen määräyksen nojalla siirrettävä täytäntöönpanovalta eritoten, kun kyseessä ovat yhdenmukaiset edellytykset, joiden mukaisesti erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvat tuotteet saapuvat syrjäisimmille alueille, lähtevät niiltä ja ovat niillä liikkeessä, ohjelmien yhdenmukaiset täytäntöönpanoedellytykset sekä jäsenvaltioiden tehtäväksi tulevien tarkastusten vähimmäisominaisuudet.

(39) [Täytäntöönpanotoimenpiteiden valvontaa koskeva johdanto-osan kappale. Täydennetään sen jälkeen, kun SEUT-sopimuksen 291 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun valvonnan yksityiskohdista on annettu asetus, josta parhaillaan keskustellaan Euroopan parlamentissa ja neuvostossa],

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

SOVELLUSALA

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa säädetään maatalousalan erityistoimenpiteistä niiden vaikeuksien ratkaisemiseksi, joita perussopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuille unionin alueille, jäljempänä ’syrjäisimmät alueet’, aiheutuu syrjäisempien alueiden asemasta, erityisesti syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta, maatalousmaan vähäisyydestä, pinnanmuodostuksesta, vaikeista ilmasto-oloista ja taloudellisesta riippuvuudesta vähäisestä määrästä tuotteita.

2 artikla

Tavoitteet

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetuilla erityistoimenpiteillä edistetään seuraavien tavoitteiden saavuttamista:

   a) varmistetaan ihmisravinnoksi tai jalostukseen ja maatalouden tuotantopanoksina käytettävien välttämättömien tuotteiden hankinta syrjäisimmillä alueilla vähentämällä syrjäisimpien alueiden asemasta aiheutuvia lisäkustannuksia;

   b) säilytetään ja kehitetään syrjäisimpien alueiden maataloustoimintaa, mukaan lukien paikallisten tuotteiden tuotanto, jalostus ja kaupan pitäminen.

2. Edellä 1 kohdassa vahvistetut tavoitteet pannaan täytäntöön III, IV ja V luvussa määriteltyjen toimenpiteiden avulla.

II LUKU

POSEI-OHJELMAT

3 artikla

Posei-ohjelmien laatiminen

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet määritellään kullekin syrjäisimmälle alueelle syrjäisestä sijainnista ja saaristoluonteesta johtuvia erityisiä valinnaisia toimenpiteitä koskevalla ohjelmalla (Posei), jäljempänä ’Posei-ohjelma’, joka sisältää

   a) erityisen hankintajärjestelmän, josta säädetään III luvussa, ja

   b) paikallista maataloustuotantoa edistäviä erityistoimenpiteitä, joista säädetään IV luvussa.

2. Posei-ohjelma laaditaan kyseisen jäsenvaltion soveltuvimmaksi katsomalla maantieteellisellä tasolla. Jäsenvaltion nimeämät toimivaltaiset viranomaiset laativat ohjelman, ja neuvoteltuaan tarkoituksenmukaisella alueellisella tasolla toimivaltaisten viranomaisten ja järjestöjen kanssa jäsenvaltio toimittaa sen komissiolle hyväksyttäväksi 6 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltio voi esittää syrjäisimmille alueilleen ainoastaan yhden Posei-ohjelman.

4 artikla

Yhteensopivuus ja johdonmukaisuus

1. Posei-ohjelmien osana toteutettavien toimenpiteiden on noudatettava unionin lainsäädäntöä ja oltava johdonmukaisia unionin muun politiikan ja sen mukaisesti sovellettavien toimenpiteiden kanssa.

2. On varmistettava Posei-ohjelmien osana toteutettavien toimenpiteiden johdonmukaisuus niiden toimenpiteiden kanssa, jotka toteutetaan yhteisen maatalouspolitiikan muilla välineillä ja erityisesti yhteisiin markkinajärjestelyihin, maaseudun kehittämiseen, tuotteiden laatuun, eläinten hyvinvointiin ja ympäristön suojeluun liittyvillä välineillä.

   Erityisesti säädetään, että tämän asetuksen mukaisia toimenpiteitä ei voi rahoittaa

   a) yhteisen markkinajärjestelyn mukaisesti käyttöön otettujen palkkio- tai tukijärjestelmien lisätukena, lukuun ottamatta puolueettomin kriteerein perusteltuja poikkeustapauksia;

b) tukena tutkimushankkeisiin, tutkimushankkeita tukeviin toimenpiteisiin tai toimenpiteisiin, joille voidaan myöntää unionin rahoitusta neuvoston päätöksen 2009/470/EY[9] nojalla;

c) tukena asetuksen (EY) N:o 1698/2005 soveltamisalaan kuuluviin toimenpiteisiin.

5 artikla

Ohjelmien sisältö

Posei-ohjelman on sisällettävä

a) toimenpiteiden toteuttamisaikataulu ja vuotuinen alustava kokonaisrahoitustaulukko, jossa esitetään käytettävissä olevat määrärahat;

b) ohjelmien eri toimenpiteiden yhteensopivuutta ja johdonmukaisuutta koskevat perustelut sekä seurantaa ja arviointia varten käytettävien määrällisten kriteerien ja indikaattorien määritelmä;

c) järjestelyt ohjelmien tehokkaan ja tarkoituksenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi, mukaan luettuina tiedotus, seuranta ja arviointi sekä määrällisten arviointi-indikaattoreiden määritteleminen;

d) toimivaltaisten viranomaisten ja ohjelmien täytäntöönpanosta vastaavien elinten nimeäminen sekä asiaan liittyvien viranomaisten tai elinten sekä talouselämän osapuolten ja työmarkkinaosapuolten nimeäminen sopivilla tasoilla samoin kuin käytyjen neuvottelujen tulokset.

6 artikla

Ohjelmien hyväksyminen ja muuttaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle Posei-ohjelmaa koskeva luonnos 29 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen rahoitusvarojen rajoissa.

   Ohjelmaluonnoksessa on oltava luonnos arvioidusta hankintataseesta, jossa yksilöidään tuotteet, niiden määrät ja niiden unionista tapahtuvaan hankintaan annettavan tuen määrät, sekä luonnos paikallistuotannon tukemista koskevasta ohjelmasta.

   Komissio arvio ehdotetun Posei-ohjelman ja päättää hyväksynnästä täytäntöönpanosäädöksellä.

2. Posei-ohjelmiin sisällytettyjen toimenpiteiden vuotuisen arvioinnin perusteella jäsenvaltiot voivat esittää komissiolle ehdotuksia ohjelmien muuttamiseksi 29 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen rahoitusvarojen rajoissa, jotta ohjelmat saataisiin paremmin vastaamaan syrjäisimpien alueiden vaatimuksia ja ehdotettua

[9] EUVL L 155, 18.6.2009, s. 30.

strategiaa. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä yhdenmukaiset yksityiskohtaiset säännöt ohjelmien muuttamiseksi tehtävien ehdotusten esittämistä varten.

3. Jotta huomioon voidaan ottaa ehdotettujen muutosten eri tyypit sekä määräaika, jossa muutoksia on ryhdyttävä soveltamaan, komissio vahvistaa delegoidulla säädöksellä muutosten hyväksyntämenettelyn.

7 artikla

Valvonta ja seuranta

Jäsenvaltiot harjoittavat valvontaa hallinnollisilla ja paikalla tehtävillä tarkastuksilla. Yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä niiden tarkastusten vähimmäisominaisuudet, jotka jäsenvaltioiden on tehtävä.

Komissio hyväksyy samantyyppisellä säädöksellä myös menettelyt sekä fyysiset ja taloudelliset indikaattorit, joilla varmistetaan ohjelmien täytäntöönpanon tehokas seuranta.

III LUKU

ERITYINEN HANKINTAJÄRJESTELMÄ

8 artikla

Arvioitu hankintatase

1. Otetaan käyttöön erityinen hankintajärjestelmä, joka koskee perussopimuksen liitteessä I lueteltuja ihmisravinnoksi, muiden tuotteiden valmistukseen tai maatalouden tuotantopanoksina käytettäviä välttämättömiä maataloustuotteita syrjäisimmillä alueilla.

2. Asianomaisen jäsenvaltion on soveltuvimmaksi katsotulla maantieteellisellä tasolla laadittava alustava hankintatase määrittääkseen kullekin syrjäisimmälle alueelle perussopimuksen liitteessä I lueteltujen tuotteiden vuotuiset hankintatarpeet.

Paikallisille markkinoille tarkoitettuja, perinteisesti muualle unioniin lähetettäviä, 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun alueellisen kaupankäynnin osana kolmansiin maihin vietäviä taikka perinteisen kaupankäynnin osana vietäviä tuotteita pakkaavien ja jalostavien yritysten tarpeista voidaan tehdä erillinen arvioitu tase.

9 artikla

Järjestelmän toiminta

1. Kolmansista maista tulevista erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvista tuotteista, jotka tuodaan suoraan syrjäisimmille alueille, ei kanneta tullia arvioidussa hankintataseessa ilmoitettujen määrien rajoissa.

   Unionin tullialueella sisäisessä jalostuksessa tai tullivarastossa olleita tuotteita pidetään tämän luvun soveltamiseksi suoraan kolmansista maista tuotuina.

2. Jotta 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritetyt tarpeet voidaan täyttää hintojen ja laadun osalta ja säilyttää unionista tulevien hankintojen osuus, syrjäisimmille alueille myönnetään tukea sellaisten unionin tuotteiden hankintaan, jotka on varastoitu interventiotoimenpiteiden osana julkisiin varastoihin tai jotka ovat saatavilla unionin markkinoilla.

   Tuen määrä vahvistetaan kullekin tuotetyypille ottaen huomioon syrjäisimmille alueille suuntautuvien kuljetusten lisäkustannukset ja hinnat kolmansiin maihin suuntautuvassa viennissä sekä jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden tai maatalouden tuotantopanosten osalta syrjäisimpien alueiden asemasta, erityisesti saaristoluonteesta ja maatalousmaan vähäisyydestä johtuvat lisäkustannukset.

3. Tukea ei myönnetä sellaisten tuotteiden hankintaan, jotka ovat jo saaneet erityisen hankintajärjestelmän mukaista tukea jollain muulla syrjäisimmällä alueella.

4. Erityiseen hankintajärjestelmään voidaan ottaa ainoastaan virheettömiä, aitoja ja myyntikelpoisia tuotteita.

10 artikla

Täytäntöönpano

Erityinen hankintajärjestelmä pannaan täytäntöön ottaen huomioon erityisesti

a) syrjäisimpien alueiden erityistarpeet ja, kun kyseessä ovat jalostukseen tarkoitetut tuotteet tai maatalouden tuotantopanokset, edellytetyt laatuvaatimukset;

b) muun unionin kanssa käytävä kauppa;

c) suunniteltujen tukien taloudelliset näkökohdat;

d) soveltuvin osin se, että järjestelyt eivät saa haitata paikallistuotannon kehitysmahdollisuuksia.

11 artikla

Todistukset

1. Tuontitullista vapautus tai tuen saaminen erityisen hankintajärjestelmän osana edellyttää todistuksen esittämistä.

   Todistuksen voi saada ainoastaan, jos toimija on rekisteröity toimivaltaisten viranomaisten pitämään rekisteriin.

   Todistuksia ei voida siirtää.

2. Varmistaakseen, että toimijat voivat täysimääräisesti harjoittaa oikeuksiaan osallistua erityiseen hankintajärjestelmään, komissio vahvistaa delegoidulla säädöksellä edellytykset, joilla toimijat kirjataan rekisteriin, ja, jos se on tarpeen, määrää vakuuden todistusten myöntämiseksi.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä kaikki toimenpiteet, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot soveltavat tätä artiklaa yhdenmukaisesti, erityisesti kun kyseessä on todistusjärjestelmän täytäntöönpano, lukuun ottamatta todistuksiin liittyvän vakuuden asettamista, ja toimijoiden sitoumukset rekisteröinnin yhteydessä.

12 artikla

Edun siirtyminen eteenpäin

1. Erityisen hankintajärjestelmän soveltaminen edellyttää tuontitullista vapautuksesta tai yhteisön tuesta johtuvan taloudellisen edun tosiasiallista siirtämistä loppukäyttäjälle, joka tapauksen mukaan voi olla kuluttaja, jos kyseessä ovat suoraan kulutukseen tarkoitetut tuotteet, viimeinen jalostaja tai pakkaaja, jos kyseessä ovat jalostus- tai pakkausteollisuuteen tarkoitetut tuotteet, tai viljelijä, jos kyseessä ovat rehuna tai maatalouden tuotantopanoksina käytettävät tuotteet.

2. Jotta varmistettaisiin 1 kohdan yhdenmukainen soveltaminen, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä sen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja erityisesti edellytykset, joilla jäsenvaltioiden on valvottava edun tosiasiallista siirtymistä loppukäyttäjälle.

13 artikla

Vienti kolmansiin maihin ja lähettäminen muualle unioniin

1. Erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvia tuotteita voidaan viedä kolmansiin maihin tai lähettää muualle unioniin ainoastaan sellaisin yhdenmukaisin edellytyksin, jotka komissio vahvistaa 9 artiklassa tarkoitettujen tuontitullien maksamisen tai saadun tuen palauttamisen sisältävällä täytäntöönpanosäädöksellä.

   Erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvien tuotteiden vienti kolmansiin maihin ei edellytä todistuksen esittämistä.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta Ranskan merentakaisten departementtien väliseen kauppaan.

2. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta erityiseen hankintajärjestelmään kuuluneista tuotteista syrjäisimmillä alueilla jalostettuihin tuotteisiin, jotka

a) viedään kolmansiin maihin tai lähetetään muualle unioniin perinteistä lähettämistä tai perinteistä vientiä vastaavien määrien rajoissa. Komissio vahvistaa nämä määrät täytäntöönpanosäädöksellä vuosien 1989, 1990 ja 1991 lähetysten tai viennin keskiarvon perusteella;

b) viedään kolmansiin maihin osana alueellista kauppaa komission täytäntöönpanosäädöksellä vahvistamien määräpaikkojen ja edellytysten mukaisesti;

c) lähetetään Azoreilta Madeiralle tai päinvastoin;

d) lähetetään Madeiralta Kanariansaarille tai päinvastoin;

e) lähetetään merentakaisten departementtien välillä.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientiin ei myönnetä tukea.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vienti kolmansiin maihin ei edellytä todistuksen esittämistä.

3. Tässä luvussa ’alueellisella kaupalla’ tarkoitetaan kunkin merentakaisen departementin, Azorien ja Madeiran sekä Kanariansaarten osalta kauppaa, joka suuntautuu komission täytäntöönpanosäädöksellä määrittelemiin kolmansiin maihin.

4. Merentakaisiin departementteihin, Azoreille, Madeiralle tai Kanariansaarille toimitetut erityiseen hankintajärjestelmään kuuluvat tukikelpoiset tuotteet, joita käytetään laivojen ja ilma-alusten muonitukseen, katsotaan paikallisesti kulutetuiksi.

5. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetään, Azoreilta muualle unioniin voidaan vuosittain lähettää viiden vuoden ajan seuraavat sokerin (CN-koodi 1701) enimmäismäärät:

– vuonna 2011: 3 000 tonnia

– vuonna 2012: 2 500 tonnia

– vuonna 2013: 2 000 tonnia

– vuonna 2014: 1 500 tonnia

– vuonna 2015: 1 000 tonnia.

6. Jotta erityisen hankintajärjestelmän soveltamisesta aiheutuva hyöty kohdentuisi alueelliseen ja perinteiseen kauppaan, komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksellä

edellytykset, jotka perinteiseen vientiin tai alueelliseen kauppaan mahdollisesti johtavien jalostustoimien on täytettävä.

14 artikla

Sokeri

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 204 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettynä kautena mainitun asetuksen 61 artiklassa tarkoitetun kiintiön ulkopuolella tuotettu seuraavanlainen tuotanto vapautetaan tuontitulleista tämän asetuksen 8 artiklassa tarkoitettujen arvioitujen hankintataseiden rajoissa:

   a) sokeri, joka on tuotu kulutettavaksi Madeiralla tai Kanariansaarilla CN-koodiin 1701 kuuluvana valkoisena sokerina;

   b) sokeri, joka puhdistetaan ja kulutetaan Azoreilla CN-koodiin 1701 12 10 kuuluvana raakasokerina (raaka juurikassokeri).

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja määriä voidaan Azoreilla täydentää arvioidun hankintataseen rajoissa ja puhdistustarkoituksia varten CN-koodiin 1701 11 10 kuuluvalla raakasokerilla (raaka ruokosokeri).

   Azorien raakasokerin hankinnassa tarpeet arvioidaan ottaen huomioon alueen sokerijuurikkaan tuotannon kehitys. Hankintajärjestelmään kuuluvat määrät määritetään siten, että Azoreilla vuosittain puhdistettavan sokerin kokonaismäärä on enintään 10 000 tonnia.

15 artikla

Rasvaton maitojauhe

Poiketen siitä, mitä 8 artiklassa säädetään, Kanariansaaret voivat edelleen hankkia CN-koodiin 1901 90 99 kuuluvaa, teolliseen jalostukseen tarkoitettua rasvatonta maitojauhetta (rasvaton maitojauhe, johon on lisätty kasvirasvaa) enintään 800 tonnia vuodessa. Tuki, joka maksetaan kyseisen tuotteen hankintaan unionista, saa olla enintään 210 euroa tonnilta, ja se sisältyy 29 artiklassa tarkoitettuun enimmäismäärään. Tuote on tarkoitettu yksinomaan paikalliseen kulutukseen.

16 artikla

Riisin tuonti Réunionille

Ranskan merentakaiseen Réunionin departementtiin tuoduista, siellä kulutettaviksi tarkoitetuista CN-koodeihin 1006 10, 1006 20 ja 1006 40 00 kuuluvista tuotteista ei kanneta tullia.

17 artikla

Valvonta ja seuraamukset

1. Erityiseen hankintajärjestelmään kuuluville tuotteille tehdään hallinnollisia tarkastuksia, kun ne tuodaan tai toimitetaan syrjäisimmille alueille ja kun ne viedään tai lähetetään kyseisiltä alueilta.

   Kyseisen säännöksen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä niiden tarkastusten vähimmäisominaisuudet, jotka jäsenvaltioiden on tehtävä.

2. Jos toimija ei noudata 11 artiklan mukaisesti tehtyjä sitoumuksia ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia sääoloja lukuun ottamatta, todistuksenhaltijalle myönnetty etu peritään takaisin ja toimijan rekisteröinti keskeytetään tai peruutetaan sen mukaan, miten vakavasta puutteesta on kyse.

   Sen varmistamiseksi, että järjestelmään osallistuvat toimijat noudattavat velvoitteitaan, komissio määrittää delegoidulla säädöksellä edellytykset ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi ja sen, miten toimijan uusia hakemuksia käsitellään.

IV LUKU

PAIKALLISTA MAATALOUSTUOTANTOA EDISTÄVÄT TOIMENPITEET

18 artikla

Toimenpiteet

1. Posei-ohjelmat sisältävät perussopimuksen kolmannen osan III osaston soveltamisalaan kuuluvaa paikallista maataloustuotantoa edistäviä erityistoimenpiteitä, jotka ovat tarpeen paikallisen maataloustuotannon jatkuvuuden ja kehittämisen varmistamiseksi kullakin syrjäisimmällä alueella.

2. Paikallista maataloustuotantoa edistävän ohjelmaosan on sisällettävä vähintään seuraavat osatekijät:

   a) käytettävissä olevat arviointitulokset huomioon ottaen kyseisen maataloustuotannon tilanteen määrällinen kuvaus, josta käyvät ilmi kehityserot, -kuilut ja -mahdollisuudet, käytettävät määrärahat ja aiemmin toteutettujen toimien tärkeimmät tulokset;

   b) ehdotetun strategian kuvaus, valitut toimintalinjat, yleiset ja toiminnalliset tavoitteet määrällisinä sekä arvio odotettavissa olevista taloudellisista, ympäristöllisistä ja sosiaalisista vaikutuksista, työllisyysvaikutukset mukaan luettuina;

c) kuvaus suunnitelluista toimenpiteistä, erityisesti tukijärjestelmistä, joilla toimenpiteet täytäntöönpannaan, ja tarvittaessa tiedot tutkimusten, esittelyhankkeiden, koulutuksen tai teknisen avun toimien tarpeesta kyseisten toimenpiteiden valmistelussa, toteuttamisessa tai mukauttamisessa;

d) luettelo tuista, jotka ovat asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan d alakohdan mukaisia suoria tukia;

e) tuen myöntämisedellytykset, tuotteet ja asianomaiset määrät;

f) kuhunkin toimenpiteeseen tai toimeen yhden tai useamman ohjelmassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi vahvistettu tukimäärä.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä 2 kohdassa tarkoitettujen tukien yhdenmukaiset myöntämisedellytykset.

4. Ohjelma voi sisältää toimenpiteitä, joilla tuetaan maataloustuotteiden tuotantoa, jalostusta tai kaupan pitämistä syrjäisimmillä alueilla.

Kukin toimenpide voi sisältää toimia. Kustakin toimesta ohjelmassa on määriteltävä ainakin seuraavat osatekijät:

a) tuensaajat;

b) tukikelpoisuusedellytykset;

c) yksittäinen tuki;

d) enimmäismäärä.

Jotta tuotteiden kaupan pitämistä niiden tuotantoalueen ulkopuolella voitaisiin tukea, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä edellytykset, joilla kaupan pitämiseen myönnettävän tuen määrä vahvistetaan, ja tarpeen mukaan enimmäismäärät, joihin tätä tukea voidaan myöntää.

19 artikla

Valvonta ja perusteettomat maksut

1. Tässä luvussa tarkoitettujen toimenpiteiden valvonta toteutetaan hallinnollisilla ja paikalla tehtävillä tarkastuksilla.

2. Jos tuki on maksettu perusteettomasti, asianomaisen tuensaajan on maksettava kyseiset summat takaisin. Komission asetuksen (EY) N:o 1122/2009[10] 80 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

[10] EUVL L 316, 2.12.2009, s. 65.

V LUKU

LIITÄNNÄISTOIMENPITEET

20 artikla

Graafinen tunnus

1. Otetaan käyttöön graafinen tunnus, jonka tarkoituksena on parantaa syrjäisimpien alueiden laadukkaiden jalostettujen tai jalostamattomien tyypillisten maataloustuotteiden tuntemusta ja lisätä niiden kulutusta.

2. Asianomaiset ammattialajärjestöt tekevät ehdotuksen 1 kohdassa säädetyn graafisen tunnuksen käyttöedellytyksistä. Kansallisten viranomaisten on toimitettava ehdotukset ja lausuntonsa komissiolle.

   Tunnuksen käyttöä valvoo julkinen viranomainen tai kansallisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä elin.

3. Syrjäisimpien alueiden laadukkaiden jalostettujen tai jalostamattomien maataloustuotteiden tuntemuksen ja niiden kulutuksen lisäämiseksi komissio vahvistaa delegoidulla säädöksellä graafisen tunnuksen käyttöoikeutta koskevat edellytykset sekä tunnuksen jäljentämis- ja käyttöedellytykset.

4. Tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat graafisen tunnuksen käyttöönottoa sekä jäsenvaltioiden tehtäväksi tulevien tarkastusten ja seurannan vähimmäisominaisuuksia.

21 artikla

Maaseudun kehittäminen

1. Sen estämättä, mitä asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan 4 kohdassa säädetään, mainitun asetuksen liitteessä I säädetyt unionin tuen vuotuiset enimmäismäärät voidaan korottaa enintään kaksinkertaisiksi Azorien järvien suojelutoimenpiteen, maiseman ja maatalousmaan perinteisten ominaispiirteiden säilyttämistoimenpiteen sekä Madeiran pengerviljelmiä tukevien kivimuurien säilyttämisen osalta.

2. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti suunniteltuja toimenpiteitä on tarvittaessa kuvailtava lyhyesti näitä alueita koskevissa asetuksen (EY) N:o 1698/2005 16 artiklassa tarkoitetuissa ohjelmissa.

22 artikla

Valtiontuet

1. Komissio voi perussopimuksen 108 artiklan mukaisesti hyväksyä perussopimuksen liitteeseen I kuuluvien maataloustuotteiden, joihin sovelletaan perussopimuksen 107, 108 ja 109 artiklan määräyksiä, tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen aloilla toimintatukia, joilla pyritään vähentämään syrjäisestä sijainnista, saaristoluonteesta ja muista syrjäisempien alueiden asemaan liittyvistä rajoitteista aiheutuvia syrjäisimpien alueiden maataloustuotannon erityisrajoitteita.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää täydentävää rahoitusta Posei-ohjelmien täytäntöönpanemiseksi. Jäsenvaltioiden on tällöin annettava komissiolle tiedoksi valtiontuet, jotka komissio sitten hyväksyy tämän asetuksen mukaisesti kyseisten ohjelmien osaksi. Näin tiedoksiannetut tuet katsotaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaisesti tiedoksiannetuksi.

3. Ranska voi myöntää tukea sokerialalle Ranskan syrjäisimmillä alueilla enintään 90 miljoonaa euroa kunakin markkinointivuonna.

   Ranskan on ilmoitettava komissiolle tosiasiallisesti myönnetty tuen määrä 30 päivän kuluessa kunkin markkinointivuoden päättymisestä.

4. Rajoittamatta tämän artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamista ja poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 180 artiklan ensimmäisessä alakohdassa ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1184/2006[11] 3 artiklassa säädetään, perussopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa ei sovelleta tämän asetuksen IV luvun, tämän artiklan 3 kohdan sekä 23 ja 27 artiklan mukaisiin maksuihin, jotka jäsenvaltiot suorittavat tämän asetuksen mukaisesti.

23 artikla

Kasvien terveyttä koskevat ohjelmat

1. Ranskan ja Portugalin on esitettävä komissiolle ohjelmia kasvien tai kasviperäisten tuotteiden haitallisten organismien torjumiseksi merentakaisissa departementeissa sekä Azoreilla ja Madeiralla. Kyseisissä ohjelmissa on täsmennettävä erityisesti asetetut tavoitteet, toteutettavat toimenpiteet sekä niiden kesto ja kustannukset. Tämän artiklan mukaisesti esitetyt ohjelmat eivät koske banaanien kasvinsuojelua.

2. Unioni osallistuu 1 kohdassa säädettyjen ohjelmien rahoitukseen alueiden tilannetta koskevan teknisen selvityksen perusteella.

3. Näiden ohjelmien panemiseksi täytäntöön komissio määrittelee delegoidulla säädöksellä 2 kohdassa tarkoitetun unionin rahoitusosuuden sekä toimenpiteet, joille voidaan myöntää unionin rahoitusta, ja tuen määrän.

[11] EUVL L 214, 4.8.2006, s. 7.

Rahoitusosuus voi kattaa enintään 60 prosenttia tukikelpoisista menoista merentakaisissa departementeissa ja enintään 75 prosenttia tukikelpoisista menoista Azoreilla ja Madeiralla. Maksu suoritetaan Ranskan ja Portugalin toimittamien asiakirjojen perusteella. Tarvittaessa komissio voi järjestää tutkimuksia, jotka neuvoston direktiivin 2000/29/EY[12] 21 artiklassa tarkoitetut asiantuntijat toteuttavat komission lukuun.

24 artikla

Viini

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 v, 103 w, 103 x ja 182 a artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä ei sovelleta Azoreihin eikä Madeiraan.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 120 a artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, viinirypäleitä, jotka ovat peräisin mainitun alakohdan b alakohdassa tarkoitetuista viiniköynnöslajikkeista ja jotka korjataan Azorien ja Madeiran alueilla, saa käyttää sellaisen viinin tuotantoon, joka jää mainituille alueille.

   Portugalin on asteittain lopetettava viljely sellaisilla aloilla, joille on istutettu asetuksen (EY) N:o 1234/2007 120 a artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja viiniköynnöslajikkeita, mainitun asetuksen 103 q artiklassa säädettyjä tukia tarvittaessa hyödyntäen.

3. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 v, 103 w ja 103 y artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä ei sovelleta Kanariansaariin.

25 artikla

Maito

1. Jotta ylijäämämaksu voidaan jakaa asetuksen (EY) N:o 1234/2003 79 artiklan mukaisesti, ainoastaan mainitun asetuksen 65 artiklan c alakohdan määritelmän mukaisten tuottajien, jotka ovat sijoittuneet Azoreille, harjoittavat tuotantoa Azoreilla ja pitävät kaupan tämän kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti määritetyllä prosenttiosuudella korotetun kiintiönsä ylittäviä määriä, katsotaan vaikuttaneen ylitykseen.

   Ylijäämämaksu peritään määriltä, jotka ylittävät kolmannessa alakohdassa mainitulla prosenttimäärällä korotetun kiintiön sen jälkeen, kun tämän korotuksen rajoissa olevat mutta käyttämättä jääneet määrät on jaettu uudelleen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 65 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen kaikkien Azoreille sijoittautuneiden ja Azoreilla tuotantoa harjoittavien tuottajien kesken suhteessa kunkin tällaisen tuottajan käytössä olevaan kiintiöön.

[12] EYVL L 4, 7.1.2000, s. 11.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu prosenttiosuus lasketaan markkinointivuodesta 2005/2006 alkaen sovelletun 23 000 tonnin määrän suhteena kullakin tilalla 31 päivänä maaliskuuta 2010 käytettävissä olleiden viitemäärien summaan. Sitä sovelletaan ainoastaan maatilalla 31 päivänä maaliskuuta 2010 käytettävissä olleeseen kiintiöön.

2. Kaupan pidettyjä maito- tai maitoekvivalenttimääriä, jotka ylittävät kiintiön mutta eivät 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua prosenttimäärää kyseisessä kohdassa tarkoitetun uudelleenjaon jälkeen, ei oteta huomioon asetuksen (EY) N:o 1234/2007 66 artiklan mukaisesti laskettavaa Portugalin kiintiön mahdollista ylitystä todettaessa.

3. Asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädettyä maidontuottajia koskevaa ylijäämämaksujärjestelmää ei sovelleta merentakaisiin departementteihin eikä, 4 000 tonnin paikallisen maidontuotannon rajoissa, Madeiraan.

4. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 114 artiklan 2 kohdassa säädetään, Madeiralle ja Ranskan merentakaiselle Réunionin departementille annetaan paikallisten kulutustarpeiden rajoissa lupa tuottaa iskukuumennettua maitoa unionin alkuperää olevasta maitojauheesta edellyttäen, ettei tämä toimenpide haittaa paikallisesti tuotetun maidon keräystä ja menekkiä. Tämä tuote on tarkoitettu yksinomaan paikalliseen kulutukseen.

Tällä tavoin ennastetun iskukuumennetun maidon valmistustapa on ilmoitettava selkeästi myyntipäällysmerkinnässä.

26 artikla

Karjankasvatus

1. Siihen asti kun paikallisten nuorten urospuolisten nautaeläinten määrä on riittävä varmistamaan paikallisen lihantuotannon ylläpitämisen ja kehittymisen merentakaisissa departementeissa ja Madeiralla, on mahdollista tuoda ilman yhteisen tullitariffin tuontitulleja lihotettaviksi sellaisia nautaeläimiä, jotka ovat peräisin kolmansista maista ja tarkoitettu kulutukseen merentakaisissa departementeissa ja Madeiralla. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä kaikki toimenpiteet, jotka ovat tarpeen tämän alakohdan soveltamiseksi ja erityisesti yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tuontitulleista vapauttamista nuorten urospuolisten nautaeläinten tuonnissa merentakaisiin departementteihin ja Madeiralle.

Edellä olevaa 12 artiklaa ja 13 artiklan 1 kohtaa sovelletaan niihin eläimiin, joihin sovelletaan tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vapautusta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun vapautuksen piiriin kuuluvien eläinten määrät vahvistetaan Posei-ohjelmissa, jos tuontitarve on paikallistuotannon kehityksen mukaan perusteltu. Kyseiset eläimet on tarkoitettu ensisijaisesti tuottajille, joiden pitämistä eläimistä vähintään 50 prosenttia on paikallista alkuperää olevia lihotuseläimiä.

Naudanliha-alan ja -teollisuuden paikallisten ominaispiirteiden huomioon ottamiseksi komissio määrittää tuontitullista vapautukseen sovellettavat edellytykset delegoidulla säädöksellä.

3. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 73/2009 52 artiklaa ja 53 artiklan 1 kohtaa Portugali voi alentaa lammas-, vuohi- sekä emolehmäpalkkio-oikeuksien kansallista enimmäismäärää. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 52 artiklan ja 53 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetuista enimmäismääristä siirretään tällaisessa tapauksessa komission täytäntöönpanosäädöksellä vastaava määrä tämän asetuksen 29 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädettyihin rahoitusvaroihin.

27 artikla

Valtiontuki tupakantuotantoon

Espanjalla on oikeus myöntää tukea Kanariansaarten tupakantuotantoon. Tämän tuen myöntäminen ei saa johtaa syrjintään saaristoalueen tuottajien välillä.

Tuki saa olla enintään 2 980,62 euroa tonnilta. Täydentävää tukea voidaan myöntää enintään 10 tonnille vuodessa.

28 artikla

Vapautus tupakasta kannettavasta tullista

1. Tulleja ei kanneta tuotaessa suoraan Kanariansaarille raakatupakkaa ja osittain valmistettua tupakkaa, jotka kuuluvat

   a) CN-koodiin 2401, ja

   b) seuraaviin alanimikkeisiin:

   – 2401 10 riipimätön raakatupakka,

   – 2401 20 osittain tai kokonaan riivitty raakatupakka,

   – ex 2401 20 sikarien peitelehdet, alustoissa, rullissa, tupakan valmistukseen,

   – 2401 30 tupakanjätteet,

   – ex 2402 10 sikarit, kärityt tai käärimättömät,

   – ex 2403 10 leikattu tupakka (valmiit tupakkasekoitukset savukkeiden, pikkusikarien ja sikarien valmistukseen),

   – ex 2403 91 ”homogenoitu” tai ”rekonstruoitu” tupakka, myös levyinä tai nauhoina,

   – ex 2403 99 paisutettu tupakka.

Ensimmäisessä alakohdassa säädetty poikkeus myönnetään 11 artiklassa tarkoitettujen todistusten avulla.

Kyseistä vapautusta sovelletaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin tupakkatuotteisiin, jotka on tarkoitus jalostaa Kanariansaarilla valmiiksi poltettaviksi tuotteiksi 20 000 tonnia riivittyä raakatupakkaa vastaavan vuosittaisen tuonnin rajoissa.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä kaikki toimenpiteet, jotka ovat tarpeen 1 kohdan soveltamiseksi ja erityisesti yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tuontitulleista vapauttamista tupakan tuonnissa Kanariansaarille.

VI LUKU

RAHOITUSSÄÄNNÖKSET

29 artikla

Rahoitusvarat

1. Edellä 21 artiklassa vahvistettuja toimenpiteitä lukuun ottamatta tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005[13] 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisia maatalousmarkkinoiden sääntelemiseksi tehtäviä interventioita.

2. Kunakin varainhoitovuonna unioni rahoittaa tämän asetuksen III ja IV luvussa säädettyjä toimenpiteitä seuraavilla vuotuisilla enimmäismäärillä:

– Ranskan merentakaiset departementit: 278,41 miljoonaa euroa,

– Azorit ja Madeira: 106,21 miljoonaa euroa,

– Kanariansaaret: 268,42 miljoonaa euroa.

3. Tämän asetuksen III luvussa säädettyihin toimenpiteisiin kunakin varainhoitovuonna myönnettävät määrät eivät voi olla suurempia kuin seuraavat määrät:

– Ranskan merentakaiset departementit: 24,8 miljoonaa euroa,

– Azorit ja Madeira: 21,2 miljoonaa euroa,

– Kanariansaaret: 72,7 miljoonaa euroa.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä yhdenmukaiset edellytykset, joilla jäsenvaltiot voivat mukauttaa erityiseen hankintajärjestelmään kuuluville eri tuotteille vuosittain myönnettävien varojen kohdentamista.

---

[13] EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1.

4. Jotta varmistettaisiin tutkimusten, esittelyhankkeiden, koulutuksen sekä teknisen avun toimenpiteiden järkevä ja oikeasuhteinen rahoitusosuus, komissio vahvistaa näihin toimenpiteisiin vuosittain myönnettävän enimmäismäärän delegoidulla säädöksellä.

VII LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

30 artikla

Kansalliset toimenpiteet

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi erityisesti valvonnan ja hallinnollisten seuraamusten osalta ja ilmoitettava niistä komissiolle.

31 artikla

Tiedotukset ja kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain viimeistään 15 päivänä helmikuuta niiden käyttöön annetut määrärahat, jotka ne aikovat käyttää alustavan hankintataseen ja kunkin Posei-ohjelmiin sisältyvän, paikallista maataloustuotantoa edistävän toimenpiteen toteuttamiseen seuraavan vuoden aikana.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä heinäkuuta selvitys tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanosta edellisenä vuonna.

3. Komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015 ja sen jälkeen joka viides vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle yleiskertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi toteutettujen toimien vaikutuksista, banaaniala mukaan luettuna, sekä tarvittaessa asianmukaiset ehdotukset.

32 artikla

Komission toimivalta

Kun toimivaltaa on siirretty komissiolle, se toimii 33 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, kun kyseessä ovat delegoidut säädökset, ja 34 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, kun kyseessä ovat täytäntöönpanosäädökset.

33 artikla

Delegoidut säädökset

1. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi valta antaa tässä asetuksessa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.

   Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

   Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, ilmoittaa asiasta toiselle lainsäätäjälle ja komissiolle viimeistään kuukautta ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee peruuttamisen syyt.

   Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin ja neuvoston aloitteesta määräaikaa pidennetään kuukaudella.

   Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen kyseistä päivää ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa säädöstä, delegoitu säädös tulee voimaan päivänä, joka mainitaan sen säännöksissä.

   Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

34 artikla

Täytäntöönpanosäädökset – komitea

[Täydennetään sen jälkeen, kun SEUT-sopimuksen 291 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun valvonnan yksityiskohdista on annettu asetus, josta parhaillaan keskustellaan Euroopan parlamentissa ja neuvostossa]

35 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 247/2006.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

36 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan […] päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

[Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2012.]

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty […].

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 247/2006	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	8 artikla
3 artiklan 1 ja 2 kohta	9 artiklan 1 ja 2 kohta
	9 artiklan 3 kohta
	9 artiklan 4 kohta
3 artiklan 3 kohta	10 artikla
3 artiklan 4 kohta	12 artikla
4 artiklan 1 ja 2 kohta	13 artiklan 1 ja 2 kohta
	13 artiklan 3 kohta
	13 artiklan 4 kohta
4 artiklan 3 kohta	13 artiklan 5 kohta
5 artikla	14 artikla
6 artikla	15 artikla
7 artikla	16 artikla
8 artiklan viimeinen virke	11 artikla
9 artiklan 1 kohta ja 10 artikla	18 artiklan 1 kohta
9 artiklan 2 ja 3 kohta	3 artikla
11 artikla	4 artikla
12 artiklan a, b ja c alakohta	18 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta
12 artiklan d, e, f ja g alakohta	5 artikla
13 artikla	7 artikla
14 artikla	20 artikla
15 artikla	21 artikla
16 artikla	22 artikla
17 artikla	23 artikla
18 artikla	24 artikla
19 artikla	25 artikla
20 artikla	26 artikla
21 artikla	27 artikla
22 artikla	28 artikla

23 artikla	29 artikla
24 artikla	6 artikla
27 artikla	30 artikla
28 artikla	31 artikla
29 artikla	35 artikla
33 artikla	36 artikla